

og visse Sogne i Landet, som slet ikke endnu sætte Pris paa at faae en Foranstaltning som f. Ex. Kirkenes Opvarmning — saa synes jeg dog, at vi godt kunne lade Loven beholde de Bestemmelser, den har i saa Henseende, og lade Sognebeboerne selv tales ved om den Ting. Det er ganske vist, at Kulden i en Kirke generer, men det er ligesaa vist, at Varmen ogsaa generer, og det følger i Almindelighed med Varme i Kirken, at der er en usund Atmosfære i Kirken, idet Folk spare paa Brændsel. Kirken bliver ikke opvarmet tilstrækkelig lang Tid, førend den skal benyttes, og en Udluftning finder saaledes ikke Sted, og det vide vi, at naar et stort Hus kun en enkelt Gang bliver opvarmet, og Ventilation ikke er tilstede, bliver Luften, da der altid vil være en Del Fugtighed, ikke god ved Opvarmningen. Jeg kan for mit Vedkommende efter egen Erfaring sige, at jeg skulde fryse meget haardt, naar jeg vilde have Varme i Kirken, jeg vil hellere fryse lidt end indaande den usunde Luft, som mange Gange kommer tilstede ved Varmen, men imidlertid er det ganske vist, at Kirkens Belliggenhed og mange Forhold kunne gjøre det i høi Grad ønskeligt, at der kommer Varme i Kirken. Jeg skulde saaledes ønske, at ærede Medlemmer af dette Thing, som kunne have ikke liden Betænkelighed ved Lovens Affattelse, dog, da ere enige i, at Lovens Hensigt er fuldstændigt berettiget, ville finde sig i de mindre heldige Bestemmelser, som efter deres Mening indholdes i Loven, Bestemmelser, der dog vel i det Hele kunne kaldes Smaating, for at Loven kan komme ud. Naturligvis er der ikke længe til 1ste Oktober, og Sagen er jo i og for sig ikke saa vigtig, men vi maa dog vel forudsætte, at Rigsdagen skal sluttes end af de første Dage, og vi have jo da altid taget Hensyn til i den sidste Tid at ordne Sagerne saa hurtig som mulig, saavidt gjørligt er. Jeg skulde for mit Vedkommende være glad ved, om denne Lov kunde komme ud. En enkelt Ændring antager jeg heller ikke vilde forsinke Loven, men en anden Sag er det jo, hvis der bliver Spørgsmaal om Udvalgs Nedsættelse, idet Sagens Behandling jo saa altid vil tage nogen Tid.

Saffner: Den Opfordring, som den ærede Landssthingsmand stillede til de Medlemmer af Thinget, som have udtalt Betænkelighed ved Loven, om at tage den saaledes, som den foreligger, vil jeg for mit Vedkommeode ikke se mig i Stand til at følge. Jeg maa, hvor meget jeg end ønsker, at Loven kommer ud, stærkt tilraade, at der bliver foretaget adskillige ikke ganske uvæsentlige Ændringer med Hensyn til forskjellige Bestemmelser. Den ærede Landssthingsmand havde ikke Noget imod, at der blev foretaget en enkelt Ændring i Loven, men derimod havde han — saavidt jeg forstod den ærede Landssthingsmand rigtig, jeg kunde ikke fuldstændig høre, hvad han sagde — Betænkelig-

hed ved, at Loven skulde blive henvist til et Udvalg. Nu er det ganske vist, at der kan foretages Ændringer i denne Lov ved Ændringsforslag, som blive stillede her i Salen, uden at der bliver nedsat noget Udvalg; men jeg tror, at Ændringsforslag og den hele Behandling ville blive bedre, naar Forslagene kunne tilveie ved et Udvalgs Arbejde, og jeg kan ikke indse, at der behøver at hengaa ret mange Dage, for at Resultatet af et Udvalgs Arbejde kan foreligge her i Salen til Afgjørelse af Thinget. Jeg tillader mig saaledes at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Formanden: Det ærede Medlems Forslag skal komme under Forhandling, naar Overgangen til 2den Behandling er vedtagen.

Da ikke Flere forlangte Ordet, sattes

Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

Formanden: Det 5te Medlem for 2den Kred (Saffner) har allerede stillet Forslag om Sagens Overgivelse til et Udvalg paa 7 Medlemmer. Det er altsaa Spørgsmaalet herom, der nu er til Forhandling.

Rasmussen: Da jeg kender den ærede Landssthingsmand, der har stillet dette Forslag, saa godt og kender hans Ansuelser i kirkelige Sager, og da jeg veed, at han har den bedste Mening og de allerbedste Hensigter med Forslaget, saa kan jeg for mit Vedkommende ikke fraraade Udvalgs Nedsættelse, men maa følge det ærede Medlem.

Orenbøll: Jeg vilde nu have gjort en Bemærkning i modsat Retning, begrundet paa, at det forekommer mig, at der blandt Thingets Medlemmer er et ganske almindeligt Ønske om at se denne Sag afgjort, en Sag, som jeg for mit personlige Vedkommende gennem en længelig Erfaring af at fryse i Kirker ogsaa meget ønsker ført til Ende. Da de Differentispunkter, som ere tilstede, ere meget bestemt præciserede, og der egentlig ikke, som det forekommer mig, er nogen stor Meningsforskiel med Hensyn til, hvad det er, man kunde ønske forandret i Loven, Noget, som jeg jo ikke maa komme nærmere ind paa, da der nu kun forhandles om Udvalgs Nedsættelse, tror jeg, at man lettere vil undgaa Faren for, at Lovforslaget ikke skulde komme ud i Nar, ved at lade det umiddelbart gaa til anden Behandling i Stedet for at nedlægge et Udvalg. Det var blot denne Tanke, jeg vilde udtale. Jeg troede, at jeg havde været i Samstemning med den ærede 1ste Landssthings-